

Evangelí del Divendres de Pasqua: pesca miraculosa

Evangelí i comentari del Divendres de Pasqua. “Tiraren la xarxa i no podien estirar-la de tants peixos com hi havia”. Després d'una nit de fatiga aparentment inútil, perquè tornen amb les xarxes buides, Déu en té prou amb un instant per a regalar als deixebles molt més del que podien esperar. Déu és l'autor de la gràcia.

Evangelí (Jn 21, 1-14)

Després de tot això, Jesús es va tornar a aparèixer als deixebles vora el llac de Tiberíades.

L'aparició va ser d'aquesta manera:

Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els diu:

—Me'n vaig a pescar.

Els altres li diuen:

—Nosaltres també venim amb tu.

Sortiren, doncs, i pujaren a la barca, però aquella nit no van pescar res. Quan va despuntar el dia, Jesús es presentà a la riba del llac, però els deixebles no sabien que era ell. Llavors Jesús els digué:

—Nois, no teniu res per a menjar?

Li respongueren:

—No.

Ell els digué:

—Tireu la xarxa a la dreta de la barca i trobareu peix.

Tiraren, doncs, la xarxa i no podien estirar-la de tants peixos com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere:

—És el Senyor.

Així que Simó Pere va sentir que era el Senyor, es va cenyir la túnica, l'única peça que duia, i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que només eren a uns cent metres de terra, van arribar amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos. Quan baixaren a terra, veieren unes brases amb peix coent-s'hi, i pa. Jesús els diu:

—Porteu peix del que acabeu de pescar.

Simó Pere pujà a la barca i va estirar cap a terra la xarxa plena de peixos: eren cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar. Jesús els digué:

—Veniu a menjar.

Cap dels deixebles no gosava preguntar-li: «Qui ets, tu?», perquè sabien que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igualment va fer amb el peix.

Aquesta fou la tercera vegada que Jesús es va aparèixer als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

Comentari

Sembla que Pere i els deixebles s'han esgotat inútilment. Després d'una nit de feina no han aconseguit pescar res. Ja clareja i és hora de plegar, recollir els estris i esperar altres jornades millors.

El relat evangèlic no ens diu res sobre la possible frustració i l'enuig que es va poder apoderar d'aquests deixebles, però és fàcil imaginar-ho... ningú que treballa durant una nit sencera roman impassible davant un fracàs tan clamorós.

Això no obstant, res va ser debades. Possiblement, van ser els minuts més ben invertits en l'ofici de la pesca per part de Pere, Tomàs, Bartomeu i tots els altres.

La barca torna totalment buida per voluntat divina expressa. Perquè la barca, com més buida es trobi, més predisposada es troba per rebre el miracle generós de Jesucrist ressuscitat. Als primers deixebles els

deu quedar clar que Déu és qui proveeix. Que ells no poden fer pas res per si mateixos... Jesús ja els ho havia dit: “Sense mi no podeu fer res”, però ara els ho recorda de manera plàstica, real.

Tota una nit de fatiga per aconseguir... res i, només cal complir una senzilla indicació del Mestre: “Tireu la xarxa a la dreta”, perquè la xarxa s'ompli de cent cinquanta-tres peixos grossos.

Nosaltres ens hem de presentar amb la nostra barca també buida. Buida del nostre orgull. Així, el bon Déu hi vessarà abundantment la gràcia. És cert que aconseguir una barca buida suposa generalment fatigues i humiliacions. Però paga la pena.

José María García Castro //

Photo: Pexels - Sirikul R.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
divendres-de-pasqua-pesca-miraculosa/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-divendres-de-pasqua-pesca-miraculosa/)
(12/03/2026)